

Koala Kiki'nin Yoğun Günü



Yavuz DEMİRKIRAN

Koala Kiki'nin Yoğun Günü

Yavuz DEMİRKİRAN



Yemyeşil ormanın kalbinde, sakız ağaçlarının sallandığı ve kuşların şarkı söylediği yerde, Kiki adında küçük bir koala yaşırdı. Yumuşak gri tüyleri, krem rengi iç püsküllü yuvarlak tüylü kulakları ve kocaman siyah bir burnu vardı. Her sabah Kiki, kafasında arılar gibi vızıldayan milyonlarca fikirle uyanırdı. 'Bugün bütün ormanın en meşgul hayvanı olacağım!' diye duyurdu aynaya.



Kiki kırmızı puantiyeli önlüğünü giydi ve sarı çantasını kaptı. Uzun bir liste çıkarıp yüksek sesle okudu. 'Önce evimi boyayacağım. Sonra arkadaşlarımı ziyaret edeceğim. Müzik öğreneceğim. Ve piknik yapacağım!' Kocaman koyu kahverengi gözleri heyecanla parladı. Tüylerine küçük mavi bir nota tokası taktı ve kapıdan fırladı.



Dışarıda orman sıcak ve aydınlıktı. Kiki'nin arkadaşı tavşan Mira bahçesini suluyordu. Mira turkuaz bahçe tulumu ve turuncu bir atkı giymişti, uzun kulakları gülümserken kıpırdıyordu. 'Meşgul görünüyorsun, Kiki!' dedi Mira. 'Ben en meşgulüm!' diye sevinçle bağırdı Kiki. 'Bugün için kocaman bir planım var!' Mira yuvarlak gözlüklerini düzeltti. 'Bu çok fazla. Belki yavaş gitsen?' Ama Kiki çoktan gitmişti.



Kiki evini parlak sarıya boyamaya başladı. Her yere boya sıçrattı, mutlu bir melodi mırıldandı. Ama çok hızlı boyadı ve pencerelerden boyalar aktı. 'Eyvah!' diye kıkırdadı. Diğer her şeyi yapabilmek için hızlıca bitirmek istiyordu. Kısa süre sonra patileri yapış yapış oldu ve önlüğü lekelerle kaplandı. Kolları yorgun hissetmesine rağmen dinlenmek için durmadı.



Sonra Kiki arkadaşı ayı Bo'yu ziyaret etmeye koştu. Bo iri ve bal kahverengisiydi, yeşil çizgili bir gömlek ve hasır şapka giymişti. Bal kekleri hazırlıyordu. 'Merhaba, Kiki!' dedi Bo sıcak bir sesle. 'Bir şeyler atıştırmak ister misin?' Kiki başını salladı. 'Vaktim yok! Müzik öğrenmem ve piknik planlamam gerek!' Bo kaşını kaldırdı. 'Acelen var gibi. Kalıp biraz dinlensen?' Ama Kiki çoktan yine yola koyulmuştu.



Kiki dost canlısı bir papağanla müzik dersine gitti. Flüt çalmayı denedi ama parmakları beceriksizdi ve aklı başka yerdeydi. Sürekli pikniği ve boyamayı düşünüyordu. 'Dikkat et, Kiki,' diye bağırdı papağan. Kiki yeniden denedi ama odaklanamayacak kadar yorgundu. Notaları unuttu ve sinirlendi. 'Belki bugün müziği atlamalıyım,' diye iç çekti.



Sonra Kiki piknięi hatırladı. Tüm arkadaşları için düzenlemeye söz vermişti. Çayıra koştu ve battaniyelerle sepetleri kurmaya başladı. Ama o kadar yorgundu ki sandviçleri battaniyenin altına koydu ve tabakların üstüne oturdu. 'Olamaz!' diye bağırdı. 'Ortalığı karıştırıyorum!' Arkadaşları geldi ve Kiki'yi telaşlı ve unutkan görünce şaşırdı.



Mira ve Bo hemen yanına geldi. 'Kiki, bitkin görünüyorsun,' dedi Mira yumuşak bir sesle. 'Bütün gün acele ettin.' Bo başını salladı. 'Her şeyi aynı anda yapamazsın. Gelin sana daha basit bir plan yapmada yardım edelim.' Kiki'nin yanakları kızardı. 'Ama ormanın en meşgul hayvanı olmak istiyordum!' diye fısıldadı. 'Meşgul olmak mutlu olmakla aynı şey değil,' dedi Mira nazikçe.



Mira küçük bir defter çıkardı. 'Gününü dinlenme molalarıyla planlayalım,' dedi. 'Önce evini boyamayı bitir, ama acele etme. Sonra öğle yemeği ye ve kestir. Ondan sonra arkadaşlarını ziyaret et ve müzik öğren. Piknik yarın olabilir.' Kiki dikkatle dinledi. 'Bu... güzel geliyor,' dedi. 'Acele etmek zorunda kalmayacağım.' Bo gülümsedi. 'Ve biz sana yardım edeceğiz!'



Ertesi gün Kiki dinç uyandı. Evini yavaşça boyadı, her fırça darbesinin düzgün olmasına dikkat etti. Limonata içip kelekleri izlemek için mola verdi. Sonra Bo'yu ziyaret etti ve bal keklerini paylaştı. 'Bu çok eğlenceli!' dedi Kiki. 'Hiç yorgun değilim.' Bo güldü. 'Çünkü acele etmiyorsun.' Kiki düzgün boyasıyla gurur duydu.



Öğleden sonra Kiki yeniden müzik dersine gitti. Bu sefer her notayı hatırladı. Papağan onu övdü. 'Harika gidiyorsun, Kiki!' Sonra Mira'yla bahçede buluştu ve çiçekleri sulamaya yardım etti. 'Bugün çok daha mutlu görünüyorsun,' dedi Mira. Kiki başını salladı. 'Dinlenmenin bir şeylerden daha çok keyif almamı sağladığını öğrendim.' Mira'ya sıkıca sarıldı.



Sonunda piknik günü geldi. Kiki, Mira ve Bo güneşli çayıra battaniyeler serdi. Sandviçleri, meyveleri ve bal keklerini paylaştılar. Kiki onlara flüt çaldı ve herkes alkışladı. 'Bu şimdiye kadarki en güzel piknik!' diye sevindi Bo. Kiki gülümsedi. 'Çünkü iyi planladım ve molalar verdim.' Hep birlikte güldüler ve sıcak öğleden sonranın tadını çıkardılar.



Güneş batmaya başlarken Kiki sakin ve mutlu hissetti. Daha az şey yapmıştı ama hepsini iyi yapmıştı. Evini boyamış, arkadaşlarını ziyaret etmiş, müzik öğrenmiş ve harika bir piknik yapmıştı. 'En meşgul olmama gerek yok,' dedi. 'Sadece mutlu olmam yeter.' Arkadaşları başlarını salladı. 'Ve dinlenmiş!' diye ekledi Mira gülümseyerek.



Kiki, dinlenmenin ve iyi planlamanın yoğun gününü eğlenceli hale getirdiğini fark etti. Daha az şeyi iyi yapmanın her şeyi aceleyle yapmaktan çok daha iyi hissettirdiğini öğrendi. O günden sonra her zaman molalar için zaman ayırdı. Ve arkadaşlarıyla her anın tadını çıkarmayı asla unutmadı. Orman huzurlu hissettirdi ve Kiki'nin kalbi doldu.



Eve döndüğünde Kiki o ilk yoğun günün listesine baktı. Gülümsedi ve en üste yeni bir madde ekledi: 'Dinlen ve keyif al.' Hatırlatıcı olarak duvara astı. Mira ve Bo'nun onu akşam yemeğine çağırdığını duyunca tüylü yuvarlak kulakları dikildi. Sarı çantasını kaptı ve sevinçle dışarı çıktı, sakin ve mutlu bir akşama hazırды.



Böylece koala Kiki değerli bir ders öğrendi: Yoğun bir gün ancak dinlenmeyi planlayıp yaptığın işten keyif aldığında mutlu olur. Arkadaşları onunla gurur duydu ve o da kendisiyle gurur duydu. Orman kahkahalarla ve huzurla doldu ve Kiki yarının da harika bir gün olacağını biliyordu—dinlenmek için bolca zamanla.